

Kurs języka Haskell 2024/25

LISTA NR 5 (TERMIN: 18.11.2024, godz 5:00)

Uwaga: Wszystkie rozwiązania należy umieścić w jednym module o nazwie Lista5 zachowując sygnatury zgodne z szablonem rozwiązań zamieszczonym w SKOS-ie.

Zadanie 1. Zdefiniuj funkcję

```
\begin{array}{l} \text{combineErrors} \ :: \ \left( \text{Semigroup e} \right) \\ \Rightarrow \ \mathbf{Either} \ e \ a \rightarrow \mathbf{Either} \ e \ b \rightarrow \mathbf{Either} \ e \ (a, \ b) \end{array}
```

która pozwala kumulować błędy z dwóch różnych obliczeń. Zdefiniuj funkcję

```
\mathsf{eval} \; :: \; \mathsf{Expr} \to \mathbf{Either} \; [\mathbf{String}] \; \mathbf{Int}
```

która oblicza wartość wyrażenia kumulując wszystkie błędy, które wystąpiły w trakcie obliczania wartości wyrażenia.

Zadanie 2. (2 pkt) W tym zadaniu zaimplementujemy grę w kółko i krzyżyk w trybie hot seat. Zadaniem jest zdefiniowanie reprezentacji planszy, kilku funkcji zmieniającej stan gry i samej gry. Plansza składa się z dziewięciu pól, do których gracz może odnieść się przez ich indeksy:

```
0|1|2
----
3|4|5
----
6|7|8
```

Zdefiniuj:

```
\begin{array}{l} \textbf{data Symbol} = X \mid O \\ \textbf{data Board} = ... \\ \textbf{instance Show Board where } ... \\ \textbf{emptyBoard} :: \textbf{Board} \\ \textbf{draw} :: \textbf{Board} \rightarrow \textbf{Bool} \\ \textbf{wins} :: \textbf{Board} \rightarrow \textbf{Maybe Symbol} \\ \textbf{put} :: \textbf{Symbol} \rightarrow \textbf{Int} \rightarrow \textbf{Board} \rightarrow \textbf{Maybe Board} \\ \textbf{play} :: \textbf{Symbol} \rightarrow \textbf{Board} \rightarrow \textbf{IO} \ () \end{array}
```

gdzie:

- ullet emptyBoard to pusta plansza
- draw ujawnia, czy w danym stanie planszy jest remis (plansza jest pełna, ale nikt nie wygrał)
- wins ujawnia, kto wygrywa w danym stanie planszy (Nothing, gdy nikt nie wygrywa)
- put wstawia symbol na danym polu na planszy reprezentowanym przez indeks (**Nothing**, gdy indeks jest nieprawidłowy lub pole jest już zajęte)
- play implementuje rozgrywkę (pierwszy argument to symbol kolejnego gracza i opczątkowy stan planszy): Gracze na zmianę wpisują indeksy pól, na których

stawiają swój symbol. Co rundę system powinien wyświetlać planszę na ekranie i informować, do którego gracza należy następny ruch, np.

```
0|1|2
3|4|5
6|7|8
X's move: 0
X|1|2
3|4|5
6|7|8
0's move: 4
X|1|2
3|0|5
6|7|8
X's move: 3
X|1|2
X|0|5
6|7|8
0's move: 8
X|1|2
X|0|5
----
6|7|0
X's move: 6
X|1|2
X|0|5
----
X|7|0
X wins!!
```

Wskazówka: Żeby spłukać wyjście standardowe, można użyć hFlush z modułu System.IO dla uchwytu wyjścia standardowego stdout (również z modułu System.IO).

Zadanie 3. Rozważ typ drzew, w których węzły etykietowane są akcjami wejścia/wyjścia typu boolowskiego:

```
\begin{array}{ll} \mathbf{data} \; \mathsf{IOTree} \; \mathsf{a} \; = \; \mathsf{Leaf} \; \mathsf{a} \\ & | \; \; \mathsf{Node} \; \big( \mathbf{IO} \; \mathbf{Bool} \big) \; \big( \mathsf{IOTree} \; \mathsf{a} \big) \; \big( \mathsf{IOTree} \; \mathsf{a} \big) \end{array}
```

Zdefiniuj funkcje

```
runTree :: IOTree a \rightarrow IO a yesNo :: String \rightarrow IO Bool
```

takie, że

- runTree t przechodzi drzewo t "wewnątrz" monady IO od korzenia do liścia, zgodnie z zasadą z Zad. 3 z Listy 3: jeśli akcja zwraca True, idziemy w lewo, jeśli False w prawo.
- yesNo s tworzy akcję, która:
 - 1. Wypisuje komunikat s na wyjście standardowe
 - 2. Wczytuje odpowiedź użytkownika "y" lub "n" (możesz użyć np. **getLine**)
 - 3. Zwraca **True** jeśli użytkownik odpowiedział "y" i **False** w p.p.

Przykładowo:

```
system :: IOTree String
system =
Node (yesNo "Czy chcesz wydac pieniadze?")
    (Node (yesNo "Czy chcesz ogladac reklamy?")
     (Leaf "Windows")
     (Leaf "MacOS"))
    (Node (yesNo "Czy umiesz zrobic 'mount'?")
     (Leaf "Arch")
     (Leaf "Ubuntu"))
```

Następnie:

```
ghci> runTree system
Czy chcesz wydac pieniadze? (y/n):
n
Czy umiesz zrobic 'mount'? (y/n):
y
"Arch"
```

Zadanie 4. Przypomnij sobie typ Term z Listy 4:

```
data Term sig x = Var x
| Op (sig (Term sig x))
```

Zainstaluj go w klasie **Monad** (przypomnij sobie funkcje var i subst).

Rozważmy trochę inną implementację monady opisującej wejście/wyjście. Niech będzie to Term MylOSig:

```
\begin{array}{c} \mathbf{data} \; \mathsf{MyIOSig} \; \mathsf{a} = \; \mathsf{PutStr} \; \mathbf{String} \; \mathsf{a} \\ & \mid \; \mathsf{GetLine} \; (\mathbf{String} \to \mathsf{a}) \\ \mathbf{deriving} \; (\mathbf{Functor}) \\ \\ \mathbf{type} \; \mathsf{MyIO} = \mathsf{Term} \; \mathsf{MyIOSig} \end{array}
```

Zdefiniuj odpowiednie wersje funkcji **putStr** i **getLine**:

```
\begin{array}{l} \mathsf{myPutStr} :: \mathbf{String} \to \mathsf{MyIO} \ () \\ \mathsf{myGetLine} :: \ \mathsf{MyIO} \ \mathbf{String} \end{array}
```

Zdefiniuj funkcję

```
toRealIO :: MyIO a 
ightarrow IO a
```

która konwertuje program w naszej monadzie do prawdziwego IO.

Morał: Cały program, który kontaktuje się z zewnętrznym światem, można opisać przy pomocy monady MylO (a więc instancji monady Term), która jest zwykłym algebraicznym typem danych.

Zadanie 5. Innym sposobem opisywania wejścia/wyjścia (obowiązującym przed monadycznym IO) jest zastosowanie strumieni zapytań i odpowiedzi. Sposób ten bazuje na leniwości. Zapytania, odpowiedzi i typ dla funkcji z wejściem/wyjściem definiujemy następująco:

```
\begin{array}{ll} \operatorname{data} \ \operatorname{Request} = \ \operatorname{PutStr} \ \operatorname{\mathbf{String}} \\ | \ \operatorname{\mathsf{GetLine}} \end{array} \operatorname{\mathsf{data}} \ \operatorname{\mathsf{Response}} = \ \operatorname{\mathsf{Unit}} \\ | \ \operatorname{\mathsf{Value}} \ \operatorname{\mathbf{String}} \\ \\ \operatorname{\mathsf{type}} \ \operatorname{\mathsf{DialoguelO}} = [\operatorname{\mathsf{Response}}] \to [\operatorname{\mathsf{Request}}] \end{array}
```

Wówczas funkcja, który ma wejście/wyjście (np. main) dostaje jako argument strumień odpowiedzi, a oblicza się do strumienia zapytań. Ważne, by funkcja produkowała zapytanie zanim nastapi wymuszenie odpowiedzi, np.:

```
echo :: DialoguelO
echo ~(Value s : _) = [GetLine, PutStr s]
```

Zdefiniuj funkcję

```
\mathsf{dialogueTolO} \; :: \; \mathsf{DialoguelO} \to \mathbf{IO} \; ()
```

która konwertuje funkcję z wejściem/wyjściem opartym na strumieniach zapytań i odpowiedzi na monadyczne IO.